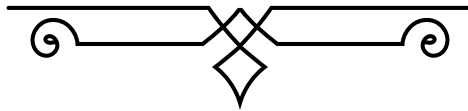

מגילת אסתר

מגילה המשלבת את הנוסח המלא עם נוסח מקוצר
לטובת קריאה משפחתית

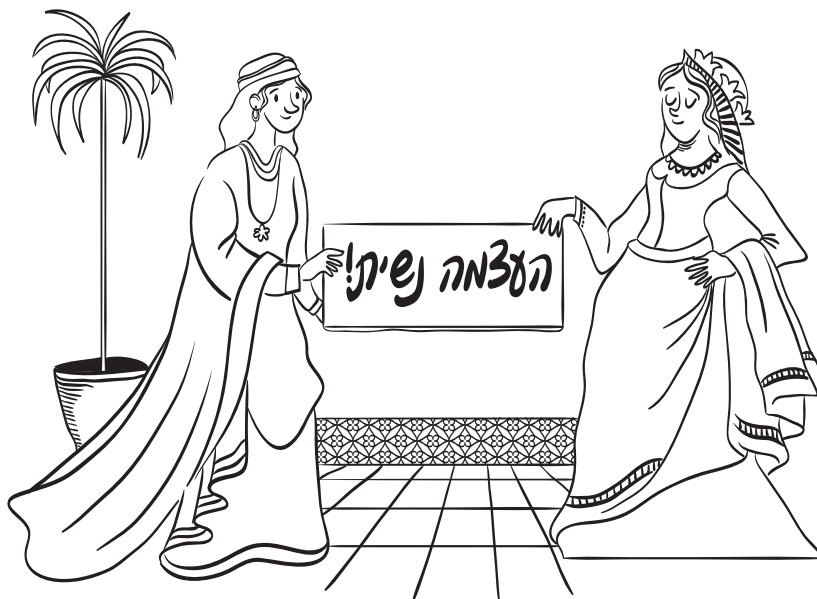

ברכות לפני קריאת המגילה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ וּלְאַמּוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם וּבְזֶמַן הַזֶּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהֲחִינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמַן הַזֶּה.

נוסח המגילה המלא כולל פסוקים המופיעים באות מוגדלת. המעקב אחרי פסוקים אלו מאפשר קריאת נוסח מקוצר של המגילה לטובת ילדים צעירים.

- < סמל של סמיילי שמח – פסוקים אלו נקראים יחד על ידי הציבור כולו. במנהג המסורתי נקראים פסוקים העוסקים בכבודו של מרדכי היהודי. מנהג קהילות היהדות המתקדמת לקרוא בדרך זו גם פסוקים לכבודה של אסתר המלכה.
- < סמל של סמיילי עצוב – פסוק זה (פרק ב' פסוק ה') נקרא במנגינה העצובה של מגילת "איכה" מכיוון שהוא מזכיר את גלות יהויכין במסגרתה גלתה גם משפחתם של מרדכי ואסתר.

א ויהי בימי אחשוורוש הוא אחשוורוש המלך מהדו ועד־כוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים ומאה מדינה: ב בימים ההם כְּשֶׁבַת המלך אחשוורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ג בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל־שריו ועבדיו חילו פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: ד בהראתו את־עשר כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ה ובמלואתו הימים האלה עשה המלך לכל־העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד־קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: ו תורו כרפס ותכלת אחוז בחבלי־בז וארגמן על־גילי כסף ועמודי שש מטותו זהב וכסף על רצפת בהט־ושש ודר וסחרת: ז והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויון מלכות רב כִּיד המלך: ח והשתיה כדת אין אנס כִּי־כון יסד המלך על פל־רב ביתו לעשות כרצון איש־ואיש: ט גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשוורוש: י ביום השביעי בטוב לב־המלך ביזן אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את־פני המלך אחשוורוש: יא להביא את־ושתי המלכה לפני המלך בבקת מלכות להראות העמים והשרים את־יפיה כִּי־טובת מראה היא: יב ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: יג ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כִּי־כן דבר המלך לפני כל־ידעי דת ודין: יד והקרב אליו כרשנא שתל אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שריו פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: טו כדת מה־לעשות במלכה ושתי עלן אשר לא־עשתה את־מאמר המלך אחשוורוש ביד הסריסים: טז ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על־המלך לבדו עושה ושתי המלכה כִּי על־כל־השרים ועל־כל־העמים אשר בכל־מדינות המלך אחשוורוש: יז כִּי־יצא דבר־המלכה על־ כל־הנשים להבנות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשוורוש אמר להביא את־ושתי המלכה לפניו ולא־באה: יח והיום הזה תאמרנה שרות פרס־ומדי אשר שמעו את־דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: יט אם־על־המלך טוב יצא דבר־מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס־ומדי ולא יעבור אשר לא־תבוא ושתי לפני המלך אחשוורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: כ ונשמע פתגם המלך אשר־יעשה בכל־ מלכותו כִּי רבה היא וכל־הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד־קטן: כא וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: כב וישלח ספרים אל־כל־מדינות המלך אל־מדינה ומדינה ככתבה ואל־עם ועם כלשונו להיות כל־איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

ב
ס

א אחר הדברים האלה כשׁוֹךְ חַמַּת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ זָכַר אֶת־וְשֵׁתִי וְאֵת אֲשֶׁר־עָשִׂתָהּ וְאֵת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלַיָּהּ: ב וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו יִבְקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ נַעֲרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מֵרָאה: ג וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נַעֲרֵה־בְּתוּלָה טוֹבוֹת מֵרָאה אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבֵּיִרָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יַד הַגָּאֵן סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּזוּן תַּמְרוּקִיָּהוּ: ד וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשֵׁתִי וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: < ה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבֵּיִרָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכָי בֶּן יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶּן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: > | < וְאֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עַם־הַגְּלוּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ עִם יְכִינָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: > ז וַיְהִי אִמֵּן אֶת־הַדָּסָה הִיא אֶסְתֵּר בַּת־דָּדּוּ כִּי אֵין לָהּ אָב וְהַנַּעֲרָה יִפְתָּת־אֵר לְטוֹבַת מֵרָאה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לִקְחָהּ מֵרְדֳּכָי לֹו לְבַת: ח וַיְהִי בַּהֲשָׁמֵעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבַהֲקַבֵּץ נַעֲרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבֵּיִרָה אֶל־יַד הַגָּאֵן וּתְלַקַּח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הַגָּאֵן שֹׁמֵר הַנָּשִׁים: ט וְתִיטֵב הַנַּעֲרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת־תַּמְרוּקִיָּה וְאֶת־מְנוּחָהּ לְתַת לָהּ וְאֵת שִׁבְעַת הַנַּעֲרוֹת הָרְאיוֹת לְתַת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת־נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים: י לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מּוֹלַדְתָּהּ כִּי מֵרְדֳּכָי צִוְּהָ עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד: יא וּבְכָל־יוֹם וַיּוֹם מֵרְדֳּכָי מִתְּהִלָּה לְפָנֵי חֲצַר בֵּית־הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמַה־יַּעֲשֶׂה בָּהּ: יב וּבַהֲגִיעַ תֵּרֵךְ נַעֲרָה וְנַעֲרָה לָבוֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כַּדָּת הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי בֶן יִמְלֹאוּ יְמֵי מְרוּקִיָּהן שְׁשָׁה חֳדָשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַמֶּר וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׁמַיִם וּבִתְמָרוּקֵי הַנָּשִׁים: יג וּבָזָה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ לָבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ: יד בְּעֶרְבוֹ הִיא בָּאָה וּבִבְקָרָהּ הִיא שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֶל־יַד שְׁעֵשְׂגוֹ סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּלְגָּשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹל אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִסְחָפָן בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם: טו וּבַהֲגִיעַ תֵּרֵךְ־אֶסְתֵּר בַּת־אֲבִיתָיִל דָּד מֵרְדֳּכָי אֲשֶׁר לָקַח־לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דְבָר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר הַגָּאֵן סָרִיס־הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְתֵהִי אֶסְתֵּר נְשֵׂאת חוֹן בְּעֵינֵי כָל־רְאִיָּה: טז וּתְלַקַּח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בְּחֹדֶשׁ הָעָשִׂירִי הוּא־חֹדֶשׁ טִבַּת בְּשַׁנַּת־שִׁבְעַת לְמַלְכוּתוֹ: יז וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים וַתִּשָּׂא־חַן וְחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל־הַבְּתוּלוֹת וַיִּשֶׂם בְּתֵר־מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹהָ וַיִּמְלִיכָהּ תַּחַת וְשֵׁתִי: יח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֵת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהַנְּחָה לְמְדִינוֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשָּׂאת כֵּיֵד הַמֶּלֶךְ: יט וּבַהֲקַבֵּץ בְּתוּלוֹת שְׁנֵית וּמֵרְדֳּכָי יָשַׁב בְּשַׁעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ: כ אֵין אֶסְתֵּר מְגַדֶּת מוֹלַדְתָּהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוְּהָ עָלֶיהָ מֵרְדֳּכָי וְאֶת־מֵאֲמַר מֵרְדֳּכָי אֶסְתֵּר

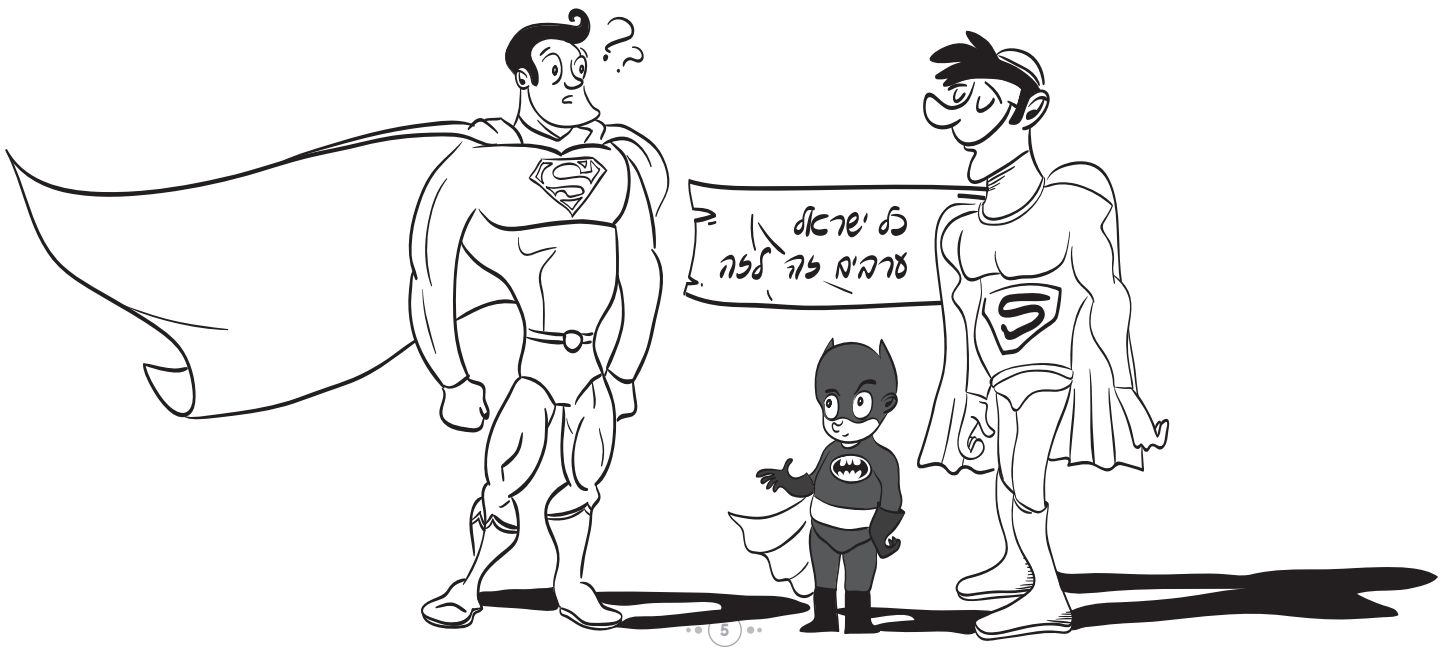
עָשָׂה כַּאֲשֶׁר הִיְתָה בְּאִמְנָה אֶתּוֹ: כֹּא בַיָּמִים הָהֵם וּמַרְדֵּכַי יָשָׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קִצְרִי בְּגִתָּז וּתְרַשׁ שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשׁוּמְרֵי הַסֹּף וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרוּשׁ: כִּב וַיִּזְדַּע הַדָּבָר לְמַרְדֵּכַי וַיִּגַּד לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מַרְדֵּכַי: כִּג וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

א

א אַחֲרָיו הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדְּלֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרוּשׁ אֶת־הַמֶּן בְּן־הַמְּדַתָּא הָאֲגֻי וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת־כֶּסֶּאֱוֹ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֶתּוֹ: ב וְכַל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהַמֶּן כִּי־כֵן צִוְּהֵלוּ הַמֶּלֶךְ וּמַרְדֵּכַי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה: ג וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמַרְדֵּכַי מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ: ד וַיְהִי כְּאִמְרָם אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיִּגִּדוּ לְהַמֶּן לְרֹאוֹת הַיַּעֲמֹדוּ דְּבָרֵי מַרְדֵּכַי כִּי־הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי: ה וַיֵּרָא הַמֶּן כִּי־אִין מַרְדֵּכַי כְּרָע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֵא הַמֶּן חֲמָה: ו וַיִּבְזוּ בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמַרְדֵּכַי לְבַדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מַרְדֵּכַי וַיִּבְקֶשׁ הַמֶּן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְלָכוֹת אַחְשֵׁרוּשׁ עִם מַרְדֵּכַי: ז בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֹדֶשׁ נִסָּן בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם עֶשְׂרִי לְמֶלֶךְ אַחְשֵׁרוּשׁ הַפִּיל פּוֹרֵ הוּא הַגּוֹרֵל לִפְנֵי הַמֶּן מִיּוֹם לַיּוֹם וּמַחֲדָשׁ לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֶדְר: ח וַיֹּאמֶר הַמֶּן לְמֶלֶךְ אַחְשֵׁרוּשׁ יִשְׁנֹו עִם־אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְדִינֹות מְלָכוֹתָּךְ וְדַתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל־עַם וְאֶת־דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עוֹשִׂים וְלִמְלָךְ אֵין־שׁוּה לְהַנִּיחָם: ט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדָּם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּכֶר־כֶּסֶף אֲשֶׁקוּלֵי עַל־יְדֵי עַשִׂי הַמְּלֹאכָה לְהַבִּיא אֶל־גֻּנְי הַמֶּלֶךְ: י וַיִּסֵּר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהַמֶּן בְּן־הַמְּדַתָּא הָאֲגֻי צָרַר הַיְּהוּדִים: יא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן הַכֶּסֶף נָתַן לָךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ: יב וַיִּקְרָא סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשֵׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוְּהַ הַמֶּן אֶל אַחְשֵׁרֶפְנִי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹות אֲשֶׁר עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלִשׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: יג וְנִשְׁלַוּח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִיִם אֶל־כָּל־מְדִינֹות הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהַרְג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנְעַר וְעַד־זָקוֹן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשֵׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֶדְר וּשְׁלָלָם לְבוֹז: יד פְּתִשְׁגַּן הַכְּתָב לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל־הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִדִים לַיּוֹם הַזֶּה: טו הַרְצִיִם יֵצְאוּ דְחוּפִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ וְהִדַּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן יִשְׁבּוּ לִשְׁתוֹת וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָה:

ד

א ומרדכי ידע את-כל-אשר נעשה ויקרע מרדכי את-בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק ויעקב זעקה גדלה ומרה: ב ויבוא עד לפני שער-המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק: ג ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: ד ותבואנה נערות אסתר וסריסיה ויגדו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ה ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על-מרדכי לדעת מה-זה ועל-מה-זה: ו ויצא התך אל-מרדכי אלה-רחוב העיר אשר לפני שער-המלך: ז ויגדלו מרדכי את כל-אשר קרהו ואתן פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על-גנזי המלך ביהודים לאבדם: ח ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמדם נתן לו להראות את-אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אליה-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו על-עמה: ט ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: י ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל-מרדכי: יא כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך יודעים אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך אלה-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב ותיק ואני לא נקראתי לבוא אליה-המלך זה שלושים יום: יב ויגדו למרדכי את דברי אסתר: יג ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר אל-תדמי בנפשך להמלט בית-המלך מפלה-יהודים: יד כי אס-החפש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית-אביך תאבדו ומי יודע אם-לעת כזאת הגעת למלכות: טו ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי: טז לך כנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום גם-אני ונערתי אצום בן ובכן אבוא אליה-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי: יז ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר-צוהה עליו אסתר:

ה

< א ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית-המלך
הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות נכח
פתח הבית: > ב ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה
חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר
ותגע בראש השרביט: ג ויאמר לה המלך מה-לך אסתר המלכה ומה-בקשתך
עד-חצי המלכות וינתן לך: ד ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב יבוא המלך
והמן היום אלהמשתה אשר-עשיתי לו: ה ויאמר המלך מהרו את-המן
לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן אלהמשתה אשר-עשתה אסתר:
ו ויאמר המלך לאסתר במשתה היז מה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עד-
חצי המלכות ותעש: ז ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: ח אם-מצאתי חן
בעיני המלך ואם-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא
המלך והמן אלהמשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: ט ויצא
המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את-מרדכי בשער המלך ולא-
קם ולא-זע ממנו וימלא המן על-מרדכי חמה: י ויתאפק המן ויבוא אל-ביתו
וישלח ויבא את-אהביו ואת-זרש אשתו: יא ויספר להם המן את-כבוד עשרו
ורב בגיו ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על-השרים ועבדי המלך:
יב ויאמר המן אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אלהמשתה אשר-
עשתה כי אם-אותי וגם-למחר אני קרוא-לה עם-המלך: יג וכל-זה איננו עוה
לי בכל-עת אשר אני ראה את-מרדכי היהודי יושב בשער המלך: יד ותאמר
לו זרש אשתו וכל-אהביו יעשו-עץ גבה חמשים אמה ובבקרן אמר למלך
ויתלו את-מרדכי עליו ובא-עם-המלך אלהמשתה שמח וייטב הדבר לפני
המן ויעש העץ:

1

א בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את־ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: ב וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על־בגתנא ותַרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: ג ויאמר המלך מה־נעשה יקר וגדולה למרדכי על־זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא־נעשה עמו דבר: ד ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית־המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את־מרדכי על־העץ אשר־הכין לו: ה ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ו ויבוא המן ויאמר לו המלך מה־לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ז ויאמר המן אל־המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: ח יביאו לבוש מלכות אשר לבשו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן בתר מלכות בראשו: ט ונתון הלבוש והסוס על־יד־איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את־האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרביהו על־הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו בכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: י ויאמר המלך להמן מהר קח את־הלבוש ואת־הסוס באשר דברת ועשה־כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל־תפל דבר מפל אשר דברת: יא ויקח המן את־הלבוש ואת־הסוס וילבש את־מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו בכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: יב וישב מרדכי אל־שער המלך והמן נדחף אל־ביתו אבל וּחפוי ראש: יג ויספר המן לזרש אשתו ולכל־אֶהָבָיו את כל־אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא־תוכל לו כי־נפול תפול לפניו: יד עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבללו להביא את־המן אל־המשתה אשר־עשתה אסתר:

א ויבא המלך והמן לשותות עם-אסתר המלכה: ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היון מה-שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה-בקשתך עד-חצי המלכות ותעש: ג ותען אסתר המלכה ותאמר אם-מצאתי חן בעיניך המלך ואם-על-המלך טוב תנתן-לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: ד כי נמפרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמפרנו החרשתי כי אין הצר שוה בגזק המלך: ה ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר-מלאו לבו לעשות כן: ו ותאמר-אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: ז והמלך קם בחמתו ממשתה היון אל-גנת הבית והמן עמד לבקש על-נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך: ח והמלך שב מגנת הבית אל-ביתו משתה היון והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית הדבר יצא מפני המלך ופני המן חפו: ט ויאמר חרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך גם הנהיגען אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: י ויתלו את-המן על-העץ אשר-הכין למרדכי וחמת המלך שקכה:

א ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את־בית המן צַרַר הַיהוּדִים וּמְרַדְּכֵי בָּא לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא־לָּהּ: ב וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֵעֲבִיר מִהֶמֶן וַיִּתְּנָה לְמְרַדְּכֵי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־מְרַדְּכֵי עַל־בֵּית הַמֶּן: ג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפְּלֵ לַפְּנֵי רַגְלָיו וַתִּבְדֹּךְ וַתַּחֲנֹן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־רַעַת הַמֶּן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־הַיהוּדִים: ד וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֵת שַׂרְבֹּט הַזָּהָב וַתִּקַּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ: ה וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מִצָּאֵתִי חַן לַפְּנָיו וְכִשֶׁר הַדְּבָר לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתָּב לְהַשִּׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מַחֲשַׁבֶּת הַמֶּן בְּן־הַמְּדֹתָא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹּל אֶת־הַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ: ו כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרָאִיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרָאִיתִי בְּאַבְדֹּן מוֹלְדֹתַי: ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמְרַדְּכֵי הַיהוּדִי הֲנִיָּה בֵּית־הַמֶּן נִתְּתִי לְאֶסְתֵּר וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל־הַעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיהוּדִים: ח וְאַתֶּם כְּתֹבוּ עַל־הַיהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וַחֲתֹמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב אֲשֶׁר־נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וַנַּחֲתוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהַשִּׁיב: ט וַיִּקְרְאוּ סַפְרֵי־הַמֶּלֶךְ בְּעֵת־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִיּוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתַּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מְרַדְּכֵי אֶל־הַיהוּדִים וְאֵל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים־וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדּוֹ וְעַד־כּוּשׁ שִׁבְעַת עֶשְׂרִים וּמֵאֵל מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשָׁנוֹ וְאֶל־הַיהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָל־שׁוֹנֵם: י וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוֹשׁ וַיַּחֲתֹם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסִים רַכְבֵּי הָרָכָשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנַיִם בְּנֵי הָרַמְכִים: יא אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וְעִיר לְהַקְהִיל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וְלַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חַיִל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אִתָּם טָף וְנָשִׁים וּשְׁלָלִים לְבוּז: יב בַּיּוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוֹשׁ בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר: יג פִּתְשָׁגֹן הִכְתָּב לְהַנְתִּין דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלַהֲיֹת הַיהוּדִים עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם מֵאִיְבֵיהֶם: יד הָרָצִים רַכְבֵּי הָרָכָשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנַיִם יָצְאוּ מִבְּהֵלִים וְדַחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וַהֲדַת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה: < טו וּמְרַדְּכֵי יָצְאוּ מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחֹזֶר וְעֵטְרַת זָהָב גְּדוּלָּה וְתַכְרִיז בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהַעִיר שׁוֹשׁן צָהֳלָה וְשִׁמְחָה: טז לַיהוּדִים הִיָּתָה אוּרָה וְשִׁמְחָה וְשׁוֹשׁן וַיִּקְרַ: > יז וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ שִׁמְחָה וְשׁוֹשׁן לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמִּי הָאָרֶץ מִתִּיהָדִים כִּי־נִפְּלַ פְּחַד־הַיהוּדִים עֲלֵיהֶם:

א ובשנים עשר חֲדָשׁ הוּא־חֲדָשׁ אֲדָר בְּשִׁלּוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרוּ אִבְיֵי הַיְהוּדִים לְשִׁלוֹט בָּהֶם וְנִהְפְּוּ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הֵמָּה בְּשָׁנָאֵיהֶם: ב נִקְהְלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ לְשַׁלַּח יָד בַּמִּבְקָשִׁי רַעְתָּם וְאִישׁ לֹא־עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי־נִפְּל פָּחַדָם עַל־כָּל־הָעַמִּים: ג וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְעָשִׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְשָׂאִים אֶת־הַיְהוּדִים כִּי־נִפְּל פָּחַד־מֶרְדֵּכִי עֲלֵיהֶם: ד כִּי־גָדוֹל מֶרְדֵּכִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינוֹת כִּי־הָאִישׁ מֶרְדֵּכִי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל: ה וַיָּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל־אִיבֵיהֶם מִכַּת־חֶרֶב וְהָרָג וְאֶבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְּשָׁנָאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם: ו וּבְשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבְדַּ חֲמֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ: ז וְאֵת| פָּרְשַׁנְדָּתָא וְאֵת| דִּלְפוֹן וְאֵת| אֶסְפָּתָא: ח וְאֵת| פּוֹרְתָא וְאֵת| אֲדִלְיָא וְאֵת| אַרִידְתָּא: ט וְאֵת| פְּרַמְשֶׁתָּא וְאֵת| אַרִיסִי וְאֵת| אַרְדִּי וְאֵת| וַיִּזְתָּא: י עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן בְּוִהַמְדָּתָא צָרַר הַיְהוּדִים הָרְגוּ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: יא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהַרְוָגִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבְדַּ חֲמֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַמֶּן בְּשָׂאֵר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ מֵהַ עָשׂוּ וּמֵה־שְׂאֵלְתוֹ וַיִּגְתְּנוּ לוֹ וּמֵה־בִּקְשָׁתוֹ עוֹד וְתַעֲשׂוּ: יג וְתֹאמַר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִגְתְּנוּ גַם־מִחֶר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַמֶּן יִחַלוּ עַל־הַעֵץ: יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן וְתִגְתְּנוּ דָת בְּשׁוֹשֵׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַמֶּן תָּלוּ: טו וַיִּקְהָלוּ הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשֵׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֲדָשׁ אֲדָר וַיִּהְיֶה בְּשׁוֹשֵׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: טז וּשְׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהְלוּ וְעָמַד עַל־נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם וְהָרָג בְּשָׁנָאֵיהֶם חֲמֹשֶׁה וּשְׁבַעִים אֶלְף וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: יז בַּיּוֹם־שְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֲדָשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֶׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה: יח וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשֵׁן נִקְהְלוּ בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בְּחֲמֹשֶׁה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֶׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה: יט עַל־כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרָזִים הַיִּשְׁבִּים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עָשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֲדָשׁ אֲדָר שִׁמְחָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וּמְשֻׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ: כ וַיִּכְתֹּב מֶרְדֵּכִי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהָרְחוֹקִים: כא לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לְהִיזוֹת עָשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֲדָשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חֲמֹשֶׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: כב כִּי־מִיָּם אֲשֶׁר־נָחַו בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפְּדוּ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֶבֶל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמְשֻׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנֻנּוֹת לְאַבְיוֹנִים: כג וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים אֵת אֲשֶׁר־הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מֶרְדֵּכִי עֲלֵיהֶם: כד כִּי הֶמֶן בְּוִהַמְדָּתָא הָאֲגָגִי צָרַר כָּל־הַיְהוּדִים חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים לְאַבְדָם וְהַפִּיל פּוֹר

הוא הגורל להמם ולאבדם: כה ובבאה לפני המלך אמר עס־הספר ישוב מחשב־תו הרעה
 אשר־חשב על־היהודים על־ראשו ותלו אתו ואת־בגיו על־העץ: כו על־כֹּן קראו לימים האלה
 פורים על־שם הפור על־כֹּן על־כֹּל־דברי האגרת הזאת ומה־ראו על־כֹּכה ומה הגיע אליהם:
 כז קימו וקבלו היהודים עליהם ועל־זרעם ועל כֹּל־הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים
 את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל־שנה ושנה: כח והימים האלה נזכרים ונעשים
 בכל־דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך
 היהודים וזכרם לא־יסוף מזרעם: כט ותכתב אסתר המלכה בת־אביחיל ומרדכי
 היהודי את־כֹּל־תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: לו וישלח ספרים
 אל־כֹּל־היהודים אל־שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי
 שלום ואמת: לא לקים את־ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם
 מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על־נפשם ועל־זרעם דברי הצמות
 וזעקתם: < לב ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: >

א וישם המלך אחשוורוש מס על־הארץ ואי היס: ב וכל־מעשה תקפו וגבורתו
 ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
 למלכי מדי ופרס: < ג כיו מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול
 ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל־זרעו: >

ר
 ❧

הברכה אחרי קריאת המגילה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, הרב את ריבנו, והדן את דיננו, והנפדע לנו מצרינו. ברוך אתה יהוה, הנפדע לעמו ישראל מכל צריהם, האל המושיע.

תפילה לשלום

אדון השלום
מלך שהשלום שלו
עושה שלום ובורא הכל
יהי רצון מלפניך
שתבטל מלחמות ושפיכות דמים מן העולם
ותמשיך שלום גדול ונפלא בעולם
ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה

עושה שלום במרומיו
הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל.

שושנת יעקב

מלים: פיוט לפורים | לחן: י. אדמון

שושנת יעקב צהלה ושמחה,
בראותם יחד תכלת מרדכי.
תשועתם היית לנצח
ותקוותם בכל דור ודור.
ברוך מרדכי היהודי.

תן כתף

מלים: א. המאירי | לחן: מ. זעירא

תן כתף, עצום את העיניים,
פורים לנו נשכח את הכל.
יש לך כאב, רמסהו ברגלים,
פתח את פיך ושירה בקול:
הה, הה, חפצנו נבצע,
נראה, נראה, נסים ונפלאות.
הה, הה, כולנו נשתגע,
נשיר נרקוד על אף כל הצרות.
תן, תן, תן...
תן כתף...
תן כתף...

חג פורים

חג פורים, חג פורים,
חג גדול לילדים,
מסכות, רעשנים,
שירים וריקודים.
הבה נרעישה: רש רש רש
הבה נרעישה: רש רש רש
הבה נרעישה: רש רש רש - ברעשנים.

מן ה-"מתנות לאביונים"
ועד ל-"הא לחמא עניא"

חודש של נתינה

קרן בכבוד

קרן היהדות הרפורמית לאחריות חברתית מזמינה אתכם להצטרף
למאמצים לחזק אלפי משפחות ישראליות מכל המגזרים והקהילות
בפעילות חינוכית וקהילתית ובסיוע הומניטארי.

השלימו את חגיגות הפורים ואת ההכנות לקראת ליל הסדר וחג הפסח
בהרמת תרומה למפעלים של הקרן המתקיימים לאורך השנה כולה
ולמבצע "קמחא דפסחא" של קהילות התנועה והקרן.

לתרומות:

1-700-50-19-19

דוא"ל: bekavod@reform.org.il
